

Sten Wandel
Bandholtzgatan 27 A Lgh 1002
432 52 Varberg

DELGIVNINGSKVITTO

Laholms kommun m.fl. /. Anita Wandel
angående **begäran om ingripande mot motorfordonstrafik på stranden i
Skummeslövsstrand och Melbystrand i Laholms kommun**

Handling:

Föreläggande MÖD, Dok.Id 1374268

Det är viktigt att du så fort som möjligt bekräftar att du tagit del av ovan nämnda handling/handlingar genom att fylla i och skicka tillbaka delgivningskvittot. Du kan också bekräfta att du tagit del av ovan nämnda handlingar på annat sätt, t.ex. per telefon.

.....
Datum

.....
Namnteckning

Sten Wandel

.....
Telefonnummer bostad

.....
Namnförtydligande

.....
Telefonnummer arbete

.....
Ny gatuadress

.....
Mobiltelefonnummer

.....
Ny postadress (postnr och postort)

.....
E-postadress

Delgivningskvittot kan skickas tillbaka gratis genom att använda det bifogade svarskuvertet. Om du inte bekräftar mottagandet kan delgivning komma att ske på annat sätt, t.ex. genom stämningsman. För övriga upplysningar kan du kontakta domstolen.

Delg nr 16292653-18221487DK

Anita Wandel genom

Sten Wandel
Bandholtzgatan 27 A Lgh 1002
432 52 Varberg

Laholms kommun m.fl. ./ Anita Wandel
angående **begäran om ingripande mot motorfordonstrafik på stranden i
Skummeslövsstrand och Melbystrand i Laholms kommun**

Mark- och miljööverdomstolen har meddelat prövningstillstånd i ovanstående mål, se aktbilaga 25.

Överklagandet i målet översänds, aktbilaga 1,2,5,15,20-21.

Ni föreläggs att till Mark- och miljööverdomstolen svara på överklagandet. Av svaret ska framgå om ni medger eller motsätter er klagandes yrkande om ändring. Om ni motsätter överklagandet ska ni ange skälen för detta och de eventuella bevis ni vill åberopa. Information om bevisning, se under upplysningar.

Ni ska **senast den 27 oktober 2017** komma in med ett skriftligt yttrande över överklagandet. Ytrandet ska lämnas till Mark- och miljööverdomstolen.

Ger ni inte in något svar inom den angivna tiden kan målet ändå komma att avgöras i befintligt skick.

Mark- och miljööverdomstolen tar gärna emot inlagor som inte är alltför omfattande via e-post. Om en handling skickas via e-post ska den inte samtidigt skickas på annat sätt. Använd vår e-postadress svea.avd6@dom.se och ange målnummer.

Camilla Norberg
Telefon 08-561 675 50

Bifogade aktbilagor: 1-2, 5, 15, 20-21, 25 (mål M 4451-17)

UPPLYSNINGAR

Bevisning i Mark- och miljööverdomstolen

Ni ska tydligt tala om för Mark- och miljööverdomstolen vad Ni vill styrka (bevisa) med varje bevis som Ni åberopar.

Ni ska också meddela Mark- och miljööverdomstolen om Ni vill

- att personer som hördes i mark- och miljödomstolen ska höras på nytt i Mark- och miljööverdomstolen, eller
- att Mark- och miljööverdomstolen lyssnar på bandet som spelades in i mark- och miljödomstolen, eller
- att Mark- och miljööverdomstolen läser upp ur mark- och miljödomstolens dom vad personen berättade där.

Om Ni vill att personer ska höras på nytt, ska Ni tala om skälen för detta.

+Om Ni vill åberopa helt nya bevis, måste Ni tala om varför Ni inte åberopade dessa redan i mark- och miljödomstolen.

De personer som hördes i mark- och miljödomstolen behöver höras på nytt i Mark- och miljööverdomstolen bara om Mark- och miljööverdomstolen finner att det är av betydelse för utredningen att de hörs på nytt i Mark- och miljööverdomstolen. Förnyade förhör ska hållas bara om det finns ett verkligt behov av det, t.ex. om Mark- och miljööverdomstolen behöver ställa kompletterande frågor eller om det är av betydelse för att bedöma tilltron hos dem som hörs.

Det är Mark- och miljööverdomstolen som bestämmer om förnyade förhör ska hållas i Mark- och miljööverdomstolen. För att kunna göra denna bedömning behöver Mark- och miljööverdomstolen veta parternas uppfattning i frågan.

Ink. 2017 -05- 10

Målnr
Aktbilaga

Akt. *M3520-16*

Aktbil.

Laholm 2017-05-05

SVEA HOVRÄTT

INKOM: 2017-05-12
MÅLNR: M 4451-17
AKTBIL: 1

Vänersborgs Tingsrätt
Mark- och Miljödomesten
Box 1070
462 28 VÄNERSBORG
vanersborgs.tingsratt@dom.se

Betr Mål nr M3520-16

Skummeslövsstrand och Mellbystrand består av 12 km strand varav ca 25% består av ett lerlager vilket gör sanden körbar.

Undertecknade, som representerar den största delen av Laholms kommuns befolkning, ser stora konsekvenser om rubr mål vinner laga kraft i form av bl a

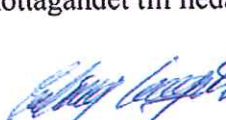
- minskad turism,
- handel, hantverkare, näringsliv påverkas negativt samt att
- vild parkering kommer att ske till nackdel för boende, affärsliv och räddningstjänst.

Vi önskar därför att Miljö- och Markdomstolen gör ett besök på plats samt gör en konsekvensanalys för att få fram fakta i ärendet.

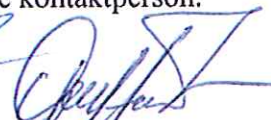
Vi emotser bekräftelse på mottagandet till nedanstående kontaktperson.

Elisabet Babic
Kommunråd

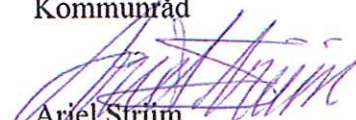
Erling Cronqvist
Kommunråd

Kjell Henriksson
Kommunråd

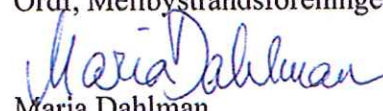
Anders Olsson
Ordf, Skummeslövsstrands Badortsförening

Ariel Ström
Ordf, Mellbystrandsföreningen

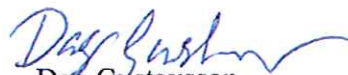
Sara Paulsson
Ordf, Laholms köpmannaförening

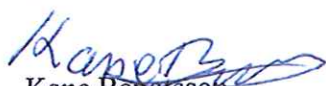
Maria Dahlman
Ordf, Winnet Laholm

Stefan Petersson
Ordf, Made in Laholm

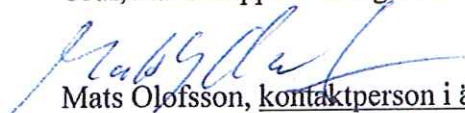
Dag Gustavsson
Ordf, Offensiva Laholm

Kane Bengtsson
Ordf, Handikappsföreningen Laholm

Stefan Andersson
Ordf, Företagarna Laholm

Mats Olofsson, kontaktperson i ärendet, 070-5094652, mats.olofsson@mago.nu
Ordf, Strand För Alla

Överklagandet inkommet
inom rätt tid/ *re*

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT

FOYEN

Ink. 2017-05-15

Akt..... *M 3520-16*

Aktbil.....
(ink. via e-post 2017-05-12)

Vänersborgs tingsrätt, Mark- och Miljödomstolen
Box 1070
462 28 Vänersborg

SVEA HOVRÄTT
Rotel 0602

INKOM: 2017-05-16
MÅLNR: M 4451-17
AKTBIL: 2

Överklagande, för översändande till Mark- och miljööverdomstolen

Även skickat per e-post till:
Vanersborgs.tingsratt@dom.se

SVEA HOVRÄTT

Ink 2017-05-16

Målnr
Aktbilaga

Den 12 maj 2017

ÖVERKLAGANDE OCH BEGÄRAN OM PRÖVNINGSTILLSTÅND

Klaganden:

1. Laholms kommun, reg. nr. 212000-1223, ("Kommunen")

Stadshuset

312 80 Laholm

2. Miljö- och byggnadsnämnden i Laholms kommun ("Nämnden")

Samma adress som för kommunen ovan

Ombud för 1 och 2:

Advokaterna Andreas Lindström och Caterina Carreman

Foyen Advokatfirma KB

Södergatan 28, 211 34 Malmö

Tel. 040 661 56 50

E-post: andreas.lindstrom@foyen.se, caterina.carreman@foyen.se

Motpart:

Anita Wandel, pers.nr. 421102-3561, ("Wandel")

Vipemöllevägen 103

224 66 Lund

Överklagad dom:

Mark- och miljödomstolens vid Vänersborgs tingsrätt dom av den 25 april 2017 i mål nr M 3520-16.

1. ÖVERKLAGANDE JÄMTE BEGÄRAN OM ANSTÅND

- 1.1. Som ombud för Kommunen och Nämnden får vi härmed inkomma med överklagande av ovan angivna dom fattad av Mark- och miljödomstolen vid Vänersborgs tingsrätt den 25 april 2017 i mål nr M 3520-16.
- 1.2. Undertecknanden har först nyligen anlitats som juridiskt ombud för Kommunen samt Nämnden och begär med anledning av detta samt sedan tidigare pågående åtaganden anstånd med att få inkomma med skäl för prövningstillstånd, yrkande, grunder och sakomständigheter till den 20 juni 2017. Den begärda anståndstiden motiveras utöver av ovanstående även av att det fordras ett omfattande utredningsarbete för att på ett erforderligt vis utveckla grunderna och sakomständigheterna för överklagandet.

Malmö som ovan

Andreas Lindström

Catarina Carreman

Bilagor

1. Fullmakt.
2. Delegationsbeslut.

Pua Mats Olofsson

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT

Överklagandet inkommet
inom rätt tid/ *RE*

Ink.

2017 -05- 15

Akt..... *M 4737-16*Aktbil..... *—*SVEA HOVRÄTT
Rotel 0602INKOM: 2017-05-16
MÅLNR: M 4451-17
AKTBIL: 5

SVEA HOVRÄTT

Ink 2017 -05- 16

Målnr

Aktbilaga

Laholm 2017-05-12

SVEA HOVRÄTT

Ink 2017 -05- 16

Målnr
Aktbilaga

Vänersborgs Tingsrätt
Mark- och Miljödomstolen
Box 1070
462 28 VÄNERSBORG
Telefax 0521-270230

Mål nr M3520-16

Till Mark- och Miljööverdomstolen

Överklagande

Klagande

Ägare till Mellby 15:1

Bo-Göran Karén

Marie Karén

Görans väg 8

312 61 Mellbystrand

Ägare till Mellby 5:44

Magnus Magnusson

Mellby Brovägen 9

312 96 Laholm

Ägare till Mellby 14:4

Bertil Magnusson

Rapphönsvägen 7

312 61 Mellbystrand

Inga Persson

Korhallsvägen 1

432 78 Tvååker

Kerstin Andersson

Ränneslön 193

312 95 Laholm

Ägare till Mellby 5:47

Ingemar Paulsson

Ingegärd Paulsson

Södra Strandvägen 44

312 61 Mellbystrand

Olof Paulsson

Karins väg 6

312 61 Mellbystrand

Ägare till Mellby 10:10

Bengt Göran Ejnarsson
Mellby 525
312 96 Laholm

Ann-Christin Johansson
Lasses väg 11

312 61 Mellbystrand

Kenneth Ejnarsson
Bivägen 37
312 35 Laholm

Motpart
AnitaWandel
Vipemöllevägen 103
224 66 Lund

Saken

Begäran om ingripande mot motorfordonstrafik på stranden i Skummeslövsstrand och Mellbystrand, Laholms kommun

Yrkande

Bo Göran Karén m fl yrkar att Mark- och Överdomsstolen återförvisar målet till Länsstyrelsen i Halland för förnyad prövning med anledning av att Mark- och Miljödomstolen fattat beslut om att förbjuda Laholms kommun att upplåta mark som kommunen inte äger.

Grunden

Mark- och Miljödomstolen har felaktigt antagit att stranden vid Laholmsbukten i dess helhet ägs av Laholms Kommun. Mark- och Miljödomstolen får inte förbjuda kommunen att upplåta den del av stranden som de inte äger. Kommunen äger endast en mycket liten del av stranden.

Bo Göran Karén m fl är fastighetsägare till stränderna i Laholmsbukten. De har inte åtnjutit tillfälle att yttra sig i saken som sakägare. Mark- och Miljödomstolens dom strider mot grundlagen och Europakonventionen om mänskliga rättigheter. Fastighetsägarnas äganderätt har blivit begränsad utan möjlighet för dem att yttra sig.

De klagande fastighetsägarna är endast ett fåtal av alla fastighetsägare. Totalt ägs stranden av ca 700 fastighetsägare.

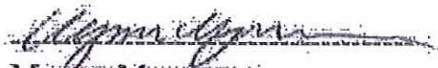
Målet ska av rättsäkerhetsskäl prövas i två instanser.

Bo-Göran Karén

Marie Karén

Magnus Magnusson

Bertil Magnusson

Inga Persson

Kerstin Andersson

Ingemar Paulsson

Ingegärd Paulsson

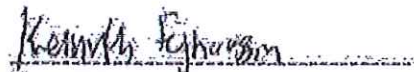
Olof Paulsson

Bengt Göran Ejnarsson

Ann-Christin Johansson

Kenneth Ejnarsson

Mark- och miljödomstolen vid Svea hovrätt
Box 2290
103 17 STOCKHOLM

SVEA HOVRÄTT
060203

INKOM: 2017-06-19
MÅLNR: M 4451-17
AKTBIL: 15

Malmö den 14 juni 2017

MÅL NR 4452-17
LAHOLMS KOMMUN ./ STRANDMILJÖ LAHOLM

I egenskap av ombud för Laholms kommun ("Kommunen") och dess Miljö- och byggnadsnämnd ("Nämnden") får vi inkomma med preciserade yrkanden och utveckling av grunder m.m. i rubricerat mål enligt följande.

1. YRKANDEN

- 1.1. Kommunen och Nämnden yrkar att Mark- och miljööverdomstolen meddelar prövningstillstånd och upphäver punkten 1 i domslutet i Mark- och miljödomstolens vid Vänersborg tingsrätt ("MMD") dom i mål M 4737-16 avseende förbud för Laholms kommun att upplåta strandområdena i Skummeslövsstrand och Mellbystrand för parkeringsändamål.
- 1.2. I andra hand yrkar Kommunen och Nämnden att Mark- och miljööverdomstolen återförvisar ärendet till Miljö- och byggnadsnämnden i Laholms kommun för förnyad prövning.
- 1.3. Kommunen yrkar att detta mål handläggs gemensamt med mål nr M 4451-17.

2. UTVECKLING AV TALAN

2.1. Partsställningen

- 2.1.1. Det nu överklagade domslutet är riktat mot det offentlighetsrättsliga rättssubjektet Kommunen trots att målet gällt ett överklagande av ett beslut som Nämnden fattat i egenskap av tillsynsmyndighet. Kommunen, och inte Nämnden som MMD självt rubricerat som motpart, åläggs alltså ett förbud utan att ens ha varit part i målet.
- 2.1.2. Kommunen ifrågasätter därför till att börja med om det är förenligt med kraven på en rättvis rättegång att ålägga någon – även om det är fråga om ett offentlighetsrättsligt rättssubjekt – ett förbud, utan att bereda denne möjlighet att yttra sig i målet. Det är inte säkert att Nämnden i dess egenskap av tillsynsmyndighet har samma inställning i relevanta sakfrågor som Kommunen i övrigt.

2.2. Verksamhetsutövare

- 2.2.1. Vidare har MMD inte närmare motiverat hur domstolen kommit till slutsatsen att Kommunen är verksamhetsutövare. Det innebär att MMD har kommit till slutsatser som inte går att följa. Uppenbart är dock att vad som i övrigt anförs i domskälen inte går ihop med domslutet.
- 2.2.2. Någon legaldefinition av begreppet verksamhetsutövare finns som bekant inte i miljöbalken. Begreppet har istället när det gäller tillämpningen av miljöbalkens regler kommit att uttolkas i rättspraxis och förarbeten. Det har då oftast varit fråga om att fastställa vem som varit ansvarig för olika typer av föroreningar.
- 2.2.3. Den definition av verksamhetsutövare som vanligtvis används är den som kommer till uttryck i proposition 2006/07:95 sidan 57f och i Miljööverdomstolens dom i mål M 2812-05. Enligt denna definition är en verksamhetsutövare den som har faktisk och rättslig möjlighet att ingripa mot eller har rådighet över verksamheten.
- 2.2.4. Den nu aktuella verksamheten är varken tillstånds- eller anmälningspliktig. Det finns därför i ett fall som detta inte någon som anmält eller sökt tillstånd för verksamheten och därmed själv ansett sig vara verksamhetsutövare. Frågan om vem som är verksamhetsutövare i ett fall som det förevarande måste istället prövas utifrån vem som har faktisk och rättslig rådighet över parkeringen på stranden.
- 2.2.5. Kommunen äger inte någon mark inom de berörda strandområdena bortsett från en ytterst liten del. Marken är istället privatägd eller samfällt ägd. Inte heller har Kommunen nyttjanderätt till marken genom avtal med fastighetsägarna eller på annat sätt. Kommunen har således varken äganderätten eller rätten att besluta om nyttjandet av marken på annat sätt än genom detaljplan eller förelägganden med stöd av offentlighetsregler.
- 2.2.6. Fastighetsägarna tillåter såsom självständiga fastighetsägare att parkering sker på stranden. Kommunen har visserligen utifrån sitt ansvar för den allmänna ordningen och genom sin Miljö- och byggnadsnämnd i egenskap av tillsynsmyndighet enligt miljöbalken sett till så att stranden är uppdelad i en bilfri del och en del där parkering kan ske. Kommunen har emellertid inte någon rättslig eller faktisk rådighet över området på annat sätt än inom ramen för sitt tillsynsansvar. Kommunen kan därför inte ses som verksamhetsutövare i den mening som detta begrepp getts i rättspraxis.
- 2.2.7. Berörda fastigheter ägs som sagt till största del av privata ägare. De som parkerar är också helt privata bilister. Någon av kommunen iordningsställd parkeringsyta finns inte. En tolkning av MMD:s dom skulle därför kunna vara att domstolen ansett Kommunen vara verksamhetsutövare av det skälet att Kommunen inte förbjudit parkering och genom att upplysa om var parkering finns. Men förbud meddelas av Nämnden och domslutet riktar sig mot Kommunen.

- 2.2.8. MMD kan rimligen inte heller ha uttryckt sig slarvigt i domslutet och egentligen avsett att rikta förbudet mot Nämnden i egenskap av tillsynsmyndighet. I sådant fall skulle alltså MMD anse att Nämnden är verksamhetsutövare. En sådan tolkning skulle få mycket långtgående konsekvenser om den skulle stå sig. Det skulle nämligen innebära att varje kommun som inte ingriper mot en verksamhet inom ramen för sin tillsyn är att anse som verksamhetsutövare för den verksamhet som kommunen utövar tillsyn över. Det är naturligtvis en orimlig ordning, som bland annat skulle omöjliggöra avvägningar inom tillsynsverksamheten – all verksamhet som står under kommunens tillsyn måste i så fall förbjudas om inte kommunen själv är beredd att stå med det ansvar som åvilar verksamhetsutövaren.

2.3. Proportionalitet

- 2.3.1. MMD har i domen förbjudit parkering på strandområdet vilket i sig får anses vara en mycket ingripande åtgärd med tanke på att någon direkt skada inte har visats, att utredning avseende störningarna saknas och att hundratals människor kan komma att beröras. MMD har till grund för sitt domslut anfört att det är just avsaknaden av utredningar som gör att verksamheten inte är tillåtlig. Då varken Kommunen eller Nämnden är verksamhetsutövare har de emellertid inte haft någon skyldighet att uppfylla kraven i 2,3,4 kap miljöbalken på det sätt som MMD tycks anse. Nämnden har dessutom i egenskap av tillsynsmyndighet gjort bedömningen att verksamheten med parkering inom strandområdet inte påverkar omgivningen på ett sådant negativt sätt att det kan anses vara en olägenhet på det sättet som kräver ingripanden eller att större försiktighetsmått måste vidtas.
- 2.3.2. Även om Kommunen mot sitt bestridande skulle vara att anse som verksamhetsutövare, så är förbudet oproportionerligt i förhållande till eventuella risker. MMD har i domskälen angett att förbudet ska gälla till dess att en prövning av alternativ, skyddsåtgärder och begränsningar har gjorts. MMD har emellertid inte i domslutet begränsat förbudet i tid eller till dess att annan prövning sker. Detta bör innebära att förbudet gäller till dess att nytt beslut fattats. Parkeringsverksamhet är dock som MMD konstaterat varken tillstånds- eller anmälningspliktig. Frågan blir därför hur detta nya beslut ska fattas på ett sätt som upphäver förbudet. MMD tycks inte ha varit medveten om rättsverkningen av sitt beslut.
- 2.3.3. MMD har som sagt i domskälen konstaterat att parkering är en U-verksamhet och att Nämnden i egenskap av tillsynsmyndighet kan ställa krav. Nämnden har emellertid som nämnts inte ansett att det finns skäl att direkt förbjuda verksamheten. Det förhållandet att MMD mot denna bakgrund, utan utredning och utan att förbudets rättsverkningar synes klarlagda, förbjudit verksamheten och inte först återförvisat ärendet till Nämnden står uppenbart inte i proportion till de påstådda riskerna med parkeringsverksamheten.

2.4. Domslutets räckvidd

- 2.4.1. Till det förut sagda kommer att domslutet förbjuder Kommunen att upplåta strandområdena för parkeringsändamål. Kommunen upplåter dock som sagt inga områden för parkering. Det framstår därför som mycket oklart vad beslutet egentligen har för räckvidd. Vad är det Kommunen förbjuds att göra egentligen? Kommunen kan givetvis upphöra med att informera om var parkeringsplatser hos privata fastighetsägare finns, men lämnandet av sådan information torde knappast vara likställt med att upplåta mark för parkeringsändamål. Inte heller framgår det någon geografisk avgränsning om var förbudet gäller. Vilka strandavsnitt är berörda? Kommunen gör gällande att förbudet inte getts en så tydlig formulering som krävs för nu aktuell typ av förbud.
- 2.4.2. Möjligen kan man misstänka att MMD egentligen avsett att förordna om att Nämnden i egenskap av tillsynsmyndighet ska förbjuda de privata fastighetsägarna att upplåta sin mark för parkeringsändamål. Så är dock domslutet inte formulerat. Dessutom skulle i sådant fall fastighetsägarnas möjlighet att nyttja sina fastigheter ha inskränkts, utan att denna inskränkning först kommunicerats med dem och utan att avvägningar för deras intressen gjorts. Det skulle i så fall strida mot bland annat 2 kap 15 § regeringsformen och artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Dessa regler ger uttryck för den grundläggande rättigheten att ingen får berövas sin egendom eller måste tåla inskränkningar i densamma, utom när det krävs för att tillgodose angelägna allmänna intressen och endast under de förutsättningar som anges i lag. Några sådan avvägningar har överhuvudtaget inte gjorts av MMD i nu aktuellt fall.

2.5. Rörliga friluftslivet

- 2.5.1. MMD anser i sina domskäl att parkeringen av bilar på stranden hindrar det rörliga friluftslivet och således inte tar hänsyn till de riksintressen som finns i området. Kommunen är av motsatt uppfattning. Genom att parkeringen är avgränsad till vissa områden främjar man det rörliga friluftslivet samtidigt som man tar hänsyn till människors olika intressen av naturen. Möjligheten till parkering inom vissa strandområden medför en väsentligt mer lättillgänglig strand. Därigenom ges betydligt fler möjlighet att utöva de intressen de kan ha av stranden.
- 2.5.2. I sammanhanget kan noteras vad som sades i propositionen 1985/86:3 sid 177f avseende det rörliga friluftslivets skydd när detta diskuterades för införande i lagen om hushållning med naturresurser. Dessa regler överfördes sedermera till miljöbalken. Lagstiftaren uttryckte då att en del av skyddet syftar till att man inte ska bygga stora rekreationsanläggningar, utan att markerna ska vara tillgängliga. Enligt lagstiftaren ska vidare ett allsidigt utnyttjande möjliggöras.

- 2.5.3. I förevarande fall är strandområdena tillgängliga för bad och där tillhörande aktiviteter både på den bilfria stranden och den del där parkering sker. Genom att Kommunen och Nämnden inte har inskränkt fastighetsägarnas rätt och inte heller allmänhetens nyttjande av stränderna genom parkeringsförbud på alla ytor har Kommunen i sin planering givit större möjligheter för det rörliga friluftslivet än om ett strikt förbud skulle råda.

2.6. Påverkan på omgivningen

- 2.6.1. MMD anser att det utifrån vad klaganden har anfört kan befaras att störningarna av parkeringsverksamheten är stora. Några faktiska störningar eller föroreningar i området har dock överhuvudtaget inte visats. Det har inte heller anmälts till vare sig Kommunen eller Nämnden att det förekommit oljespill eller att det skett andra större utsläpp på stranden som kan skada miljön. Med beaktande av att det finns ett inte obetydligt allmänt motstånd till strandparkeringen (som dock är betydligt mindre än den majoritet som är för strandparkeringen) anser sig Kommunen med relativt hög säkerhet kunna utgå från att detta skulle ha rapporterats till berörd enhet på kommunen.
- 2.6.2. Kommunen har ett pågående detaljplanearbete avseende det aktuella området. I samband därmed görs även en översyn av nyttjandet av ytorna och där även den eventuella omgivningspåverkan som strandparkeringen kan medföra beaktas. Kommunen konstaterar att hittills gjorda utredningar inte utvisar att någon omfattande störning skulle vara förhanden.
- 2.6.3. Kommunen har i arbetet med nämnda detaljplan funnit att detaljplanerna avseende parkering på stranden inte utgör betydande miljöpåverkan och där man sett över påverkan, se bilaga 1 och 2 som är samrådsunderlaget för detaljplanerna. Utifrån det underlag som föreligger anser Kommunen således att det på intet sätt är visat att strandparkeringen skulle innebära en sådan störning genom buller och föroreningar att parkeringen ska ses såsom en sådan stor olägenhet att den ska förbjudas.
- 2.6.4. Det ska även framhållas att en störning eller olägenhet inte ska beaktas om den endast är ringa eller tillfällig. Det förhållandet att det finns biltrafik i en tätort och att det rör sig bilar inom denna får anses vara normalt och något som får tålas. Kommunen ifrågasätter därför om biltrafiken överhuvudtaget ska beaktas. Om den ska beaktas gäller under alla förhållanden att den eventuella störningen endast är tillfällig. Klaganden anger själv att trafiken endast pågår under ett antal dagar under de korta sommarmånaderna. Det finns därför inte skäl att anse att strandparkeringen är en störning av sådan art att den ska beaktas som en olägenhet.
- 2.6.5. När det gäller antalet fordonsrörelser och bilar på stranden så visar den statistik som finns att området nyttjas flitigt för friluftsliv, och då inte endast strandparkeringen. Med beaktande av att området ligger vid havet är det normalt att biltrafiken ökar i

området under sommartid då fler turister kommer på besök för att uppleva havet och naturen. Kommunen anser att den eventuella störning som strandparkeringen ger upphov till inte kommer att minska med det förbud som nu råder. De personer som i dagsläget parkerar på stranden och där utnyttjar sin rätt till rörligt friluftsliv kommer sannolikt fortsätta att komma till stranden. De kommer därför för att kunna utöva sin rätt och möjlighet till friluftsliv parkera bilarna i närheten vilket kommer resultera i att bilarna kommer att stå i närheten oavsett och de närboende kommer fortfarande ha ett livligt strandliv framför sig på stranden. Såsom kommunen ser det kommer förbudet inte att minska de olägenheter som anmälarna har angivit utan snarare öka dem och även öppna för att det även skapas andra problem. Kommunen anser att den lösning som Nämnden har skapat i enlighet med sitt tillsynsansvar med en del där parkering är tillåten och en del som är helt bilfri är väl avvägd utan att detta skapar olägenheter.

2.7. Artskydd och strandskydd

- 2.7.1. Då frågorna avseende påverkan på artskyddsförordningen och strandskyddet är återförvisat för prövning i lägre instanser anser Kommunen att dessa prövningar ska få ske och att något förbud inte behövs under perioden som den prövningen sker.

3. PRÖVNINGSTILLSTÅND

Nedan redovisas de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas i målet.

3.1. Ändringsdispens och granskningsdispens

- 3.1.1. På sätt som framkommit ovan finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som MMD har kommit till (ändringsdispens), se 39 § 3 stycket punkt 1 lagen (1996:242) om domstolsärenden. Den överklagade domen är rätt och slätt obegripligt utformad, varför det även är mycket svårt att bedöma riktigheten av det slut som MMD har kommit till (granskningsdispens), se 39 § 3 stycket punkt 2 lagen (1996:242) om domstolsärenden.
- 3.1.2. MMD har utan närmare motivering kommit fram till att Kommunen är verksamhetsutövare. Ovan har ingående redogjorts varför en sådan slutsats inte bara är felaktig, utan fullständigt orimlig. Nämnden har visserligen såsom tillsynsmyndighet möjlighet att förbjuda parkering på berörda stränder, men det är varken Kommunen eller Nämnden som bedriver själva parkeringsverksamheten. Det finns inget avtal mellan Kommunen och fastighetsägarna avseende parkering och Kommunen har inte heller på annat sätt agerat såsom verksamhetsutövare. De avgränsningar som finns om var man får parkera eller inte har Nämnden såsom tillsynsmyndighet ombesörjt för att begränsa användandet av stranden.

- 3.1.3. MMD har i domen förbjudit parkering på stranden i Skummeslövsstrand och Mellbystrand, men någon geografisk avgränsning av berörda strandavsnitt görs ej varför förbudet inte är tillräckligt tydligt utformat för att det ska anses uppfylla de krav som kan ställas på ett förbud av denna art.
- 3.1.4. Förbudet är inte heller proportionerligt i förhållande till de åtgärder och den eventuella störning som uppkommer för de omkringboende. Att helt förbjuda parkering på stranden är en ytterst drastisk åtgärd och står inte i proportion till den eventuella störning som anmälarna tagit upp.
- 3.1.5. MMD anser att strandparkeringen inte är förenlig med riksintresset för det rörliga friluftslivet vilket är en bedömning som kan ifrågasättas då det både finns områden där parkering sker och bilfria strandavsnitt. Med begreppet rörligt friluftsliv anses i avsaknad av en legaldefinition normalt att allmänheten ska ges tillgång till och möjlighet att röra sig i naturen, t.ex. genom att bada och utöva aktiviteter i det fria. Mot denna bakgrund bör även strandparkering ses som en del av det rörliga friluftslivet då parkeringsmöjligheten ger allmänheten just tillgång till stranden.
- 3.1.6. Det förtjänar även att framhållas att möjligheten till strandparkering inom vissa områden även ökar turismen vilket är ett av de värden som ska skyddas i enlighet med 4 kap 2 § miljöbalken. Då MMD inte ansett så vara fallet och då domstolen inte heller synes ha beaktat samtliga relevanta riksintressen så är den nu överklagade domen felaktig.
- 3.1.7. Såsom har utvecklats ovan tycks MMD inte heller har varit på det klara med rättsverkningarna av sitt domslut. Genom domen förbjuds Kommunen att upplåta strandområdena för parkering. Samtidigt anges i domskälen att förbudet ska gälla till dess att en prövning av alternativ, skyddsåtgärder och begränsningar har gjorts. Men hur ska ett sådant nytt beslut fattas? Menar MMD att Nämnden i egenskap av tillsynsmyndighet kan upphäva förbudet om de anser sig ha tillräckligt underlag för ett upphävande? Även detta är en sådan otydlighet som gör att det är svårt att se riktigheten i MMD:s domslut.

3.2. Prejudikatdispens

- 3.2.1. Prövningstillstånd ska även meddelas när det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt (prejudikatdispens), 39 § 3 stycket punkt 3 lagen (1996:242) om domstolsärenden, varför skäl för att meddela prövningstillstånd även föreligger på denna grund.
- 3.2.2. Praxis är otydlig beträffande bedömningen av vem som kan ses såsom en verksamhetsutövare för den typ av fria möjligheter till parkering varom nu är fråga och ett förtydligande över verksamhetsutövarebegreppet i denna typ av fall skulle behövas. Därtill är rättspraxis otydlig och mycket begränsad när det gäller frågan om

vad en tillsynsmyndighet kan göra utan att själv anses bli verksamhetsutövare för den verksamhet som myndigheten utövar tillsyn över.

3.2.3. Praxis är även otydlig vad gäller bedömningarna vad som kan anses ingå i det rörliga friluftslivet. Det gäller bland annat frågan om en åtgärd som främjar och ger fler människor tillgång till stranden kan anses vara begränsande av det rörliga friluftslivet eller om även det rörliga friluftslivet ska få utvecklas i takt med hur människans nyttjande av naturen utvecklas.

3.2.4. Av alla dessa skäl ska prövningstillstånd meddelas.

*

Malmö som ovan

Andreas Lindström

Catarina Carreman

FAM. PAULSSON

SÖDRA STRANDVÄGEN 44
312 61 MELLBYSTRAND
TEL. 0430-255 77
Mobil 070-2614033

SVEA HOVRÄTT
060203

Mellbystrand 2017-09-07
INKOM: 2017-09-11
MALNR: M 4451-17
AKTBIL: 20

Svea Hovrätt

Mark och Miljööverdomstolen
Box 2290
103 17 Stockholm
Svea.avd6@dom.se

Mål nr M 4451-17
Dnr 2016-001378

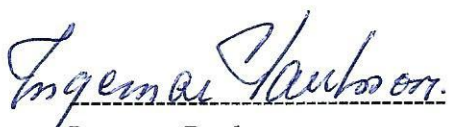
Klagande

Ägare till Mellby 5:47
Ingemar Paulsson
Ingegärd Paulsson
Olof Paulsson

Yttrande

Vi som markägare till stranden borde givits möjlighet att yttra oss i målet varför målet ej kan anses vara tillräckligt utrett. Vi som markägare har därför berövats möjligheten att påverka den rättsliga processen kring nyttjandet av vår egendom. Detta är inte förenligt med grundlagen och Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter.

- Tillgängligheten till vår egen mark har inskränkts.
- Möjligheten att ta sig ner till stranden med båt för att fiska försvinner. Något som funnits sedan de gamla gårdarnas tid.
- Påverkan på vår närmiljö med kraftigt ökad biltrafik runt fastigheterna med parkering på trånga gator, vilket även resulterar i ökade avgaser och onödig rundkörning för att leta parkeringsplats.
- Risk för minskad framkomlighet sommartid för larmorganisationer med minskad trygghet för oss boende i närområdet.
- Ökad risk för att befintliga grönområden tas i anspråk för parkering istället för att ge den grönska och luftighet i samhällsstrukturen som den är avsedd att skapa.

Ingemar Paulsson

Ingegärd Paulsson

Olof Paulsson

Ink. till Svea Hovrätt
2017-09-11
Mål nr M 4451-17-060203
Aktbil 21

Svea Hovrätt
Mark och Miljööverdomstolen
Box 2290
103 17 Stockholm

Mellbystrand 2017-09-07

SVEA HOVRÄTT
060203
INKOM: 2017-09-11
MÅLNR: M 4451-17
AKTBIL: 21

Mål nr M 4451-17-060203
Dnr 2016-001378

Klagande

Ägare till Mellby 144

Burt Magnusson

Jing-Lisa Persson

Leif Olofsson

Yttrande

Vi som markägare till stranden borde givits möjlighet att yttra oss i målet varför målet ej kan anses vara tillräckligt utrett. Vi som markägare har därför berövats möjligheten att påverka den rättsliga processen kring nyttjandet av vår egendom. Detta är inte förenligt med grundlagen och Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter.

- Tillgängligheten till vår egen mark har inskränkts.
- Möjligheten att ta sig ner till stranden med båt för att fiska försvinner. Något som funnits sedan de gamla gårdarnas tid.
- Påverkan på våran närmiljö med kraftigt ökad biltrafik runt fastigheterna med parkering på trånga gator.
- Risk för minskad framkomlighet sommartid för larm organisationer med minskad trygghet för oss boende i närområde.
- Öka risk för att befintliga grönområden tas i anspråk för parkering istället för att ge de grönska och luftighet i samhällsstrukturen som den är avsedd att skapa.

SVEA HOVRÄTT

Ink 2017-09-11

Målnr
Aktbilaga

M 4451-17:060203

Svea Hovrätt
Mark och Miljööverdomstolen
Box 2290
103 17 Stockholm
Svea.avd6@dom.se

Mellbystrand 2017-09-07

Mål nr M 4451-17
Dnr 2016-001378

Klagande

Ägare till Mellby 15:1

Marie Karin

Marie Karin Alpe

.....

Yttrande

Vi som markägare till stranden borde givits möjlighet att yttra oss i målet varför målet ej kan anses vara tillräckligt utrett. Vi som markägare har därför berövats möjligheten att påverka den rättsliga processen kring nyttjandet av vår egendom. Detta är inte förenligt med grundlagen och Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter.

- Tillgängligheten till vår egen mark har inskränkts.
- Möjligheten att ta sig ner till stranden med båt för att fiska försvinner. Något som funnits sedan de gamla gårdarnas tid.
- Påverkan på våran närmiljö med kraftigt ökad biltrafik runt fastigheterna med parkering på trånga gator.
- Risk för minskad framkomlighet sommartid för larm organisationer med minskad trygghet för oss boende i närområdet.
- Öka risk för att befintliga grönområden tas i anspråk för parkering istället för att ge de grönska och luftighet i samhällsstrukturen som den är avsedd att skapa.

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060203

PROTOKOLL
2017-09-26
Föredragning i
Stockholm

Aktbilaga 25
Mål nr M 4451-17

RÄTTEN

Hovrättsråden Lars Borg, Mikael Hagelroth (deltar ej i beslutet om prövningstillstånd) och Johan Svensson, referent, samt tekniska rådet Mikael Schultz

FÖREDRAGANDE OCH PROTOKOLLFÖRARE

Hovrättsfiskalen Emelie Norberg Kling

PARTER

Klagande

1. Laholms kommun
Stadshuset
312 80 Laholm

Ombud: Advokaterna Andreas Lindström och Caterina Carreman
Foyen Advokatfirma KB
Södergatan 28
211 34 Malmö

2. Föreningen Strand För Alla
c/o Mats Olofsson
Trädgårdsgatan 4
312 30 Laholm

3. Kerstin Andersson
Ränneslön 193
312 95 Laholm

4. Bengt Göran Ejnarsson
Mellby 525
312 96 Laholm

5. Kenneth Ejnarsson
Bivägen 37
312 35 Laholm

6. Ann-Christin Johansson
Lasses väg 11
312 61 Mellbystrand

7. Bo-Göran Karén
Görans väg 8
312 61 Mellbystrand

Dok.Id 1370940

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00–15:00
		E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se		

8. Marie Karén
Samma adress som 7

9. Bertil Magnusson
Rapphönsvägen 7
312 61 Mellbystrand

10. Magnus Magnusson
Mellby Brovägen 9
312 96 Laholm

11. Ingegärd Paulsson
Södra Strandvägen 44
312 61 Mellbystrand

12. Ingemar Paulsson
Samma adress som 11

13. Olof Paulsson
Karins väg 6
312 61 Mellbystrand

14. Inga Persson
Korhallsvägen 1
432 78 Tvååker

Klagande och motpart

Miljö- och byggnadsnämnden i Laholms kommun
Stadshuset
312 80 Laholm

Ombud: Advokaterna Andreas Lindström och Caterina Carreman
Foyen Advokatfirma KB
Södergatan 28
211 34 Malmö

Motpart

Anita Wandel
Bandholtzgatan 27 A
432 52 Varberg

Ombud: Sten Wandel
Samma adress

SAKEN

Begäran om ingripande mot motorfordonstrafik på Skummeslövsstrand och Mellbystrand i Laholms kommun; nu fråga om prövningstillstånd m.m.

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Vänersborgs tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2017-04-25 i mål nr M 3520-16

Efter föredragning fattar Mark- och miljööverdomstolen följande

BESLUT (att meddelas 2017-10-13)

1. Mark- och miljööverdomstolen avvisar överklagandet från Miljö- och byggnadsnämnden i Laholms kommun.
2. Mark- och miljööverdomstolen avvisar överklagandet från Föreningen Strand För Alla.
3. Mark- och miljööverdomstolen avvisar överklagandet från Magnus Magnusson.
4. Mark- och miljööverdomstolen ger prövningstillstånd såvitt avser övriga överklaganden.

Avvisning av Miljö- och byggnadsnämndens överklagande

Av 16 kap. 12 § första stycket 1 miljöbalken följer att en överklagbar dom får överklagas av den som domen angår, om den har gått honom eller henne emot. I punkten 4 i samma bestämmelse föreskrivs också att domen får överklagas av en kommunal nämnd enligt vad som är särskilt föreskrivet i miljöbalken eller i föreskrifter meddelade med stöd av balken.

Nu aktuellt mål rör tillsyn enligt miljöbalken. Det är Miljö- och byggnadsnämnden som utövar sådan tillsyn. Nämnden är också den enskildes motpart när ett sådant ärende har överklagats till mark- och miljödomstol (se 5 kap. 2 § lagen [2010:921] om mark- och miljödomstolar). Nämnden har alltså pekats ut att bevaka det allmännas intressen i mål av aktuellt slag. Mark- och miljödomstolens avgörande angår därmed nämnden. För att Miljö- och byggnadsnämnden ska ha rätt att överklaga mark- och

miljödomstolens avgörande med stöd av 16 kap. 12 § första stycket 1 miljöbalken måste avgörandet dessutom ha gått nämnden emot. Den frågan bör bedömas utifrån de intressen som nämnden har att företräda i målet (se MÖD 2009:23 och Mark- och miljööverdomstolens beslut den 31 maj 2017 i mål nr M 4876-16). Mark- och miljödomstolens avgörande kan inte anses ha gått emot de allmänna intressen som nämnden har att företräda. Det finns inte heller någon annan särskild bestämmelse som ger nämnden rätt att överklaga mark- och miljödomstolens avgörande med stöd av 16 kap. 12 § första stycket 4 miljöbalken. Miljö- och byggnadsnämndens överklagande ska därför avvisas.

Avvisning av föreningens överklagande

Enligt 16 kap. 13 § miljöbalken har miljöorganisationer, som uppfyller de kriterier som anges i bestämmelsen, rätt att överklaga vissa domar och beslut enligt miljöbalken. De beslut som omfattas av klagorätten är överklagbara domar och beslut om bl.a. tillstånd, godkännande eller dispens, om upphävande av skydd av områden enligt 7 kap. eller om tillsyn enligt 10 kap. Även andra tillsynsbeslut anses enligt praxis kunna överklagas (se t.ex. MÖD 2012:47).

Mark- och miljööverdomstolen konstaterar att Föreningen Strand För Alla uppfyller kraven på associationsform, verksamhetstid och antal medlemmar. Vad föreningen har anfört om sitt ändamål ger emellertid inte stöd för att den har till syfte att tillvarata miljö- och naturskyddsintressen på det sätt som krävs för att ha klagorätt. Föreningen kan därför inte tillerkännas klagorätt med stöd av 16 kap. 13 § miljöbalken. Det har inte heller framkommit att föreningen berörs på annat sätt som medför att den har rätt att överklaga. Föreningens överklagande ska därmed avvisas.

Avvisning av Magnus Magnussons överklagande

Magnus Magnusson har i sitt överklagande angett att han är ägare till fastigheten Mellby 5:44 i Laholms kommun. Han har därefter förelagts att komplettera med uppgift om varför han ska ha rätt att överklaga mark- och miljödomstolens avgörande. Någon komplettering har inte inkommit. Mark- och miljööverdomstolen kan konstatera att Magnus Magnussons fastighet inte till någon del omfattar den aktuella strandremsan. Det har inte heller i övrigt framkommit på vilket sätt han kan anses

berörd av avgörandet. Vid sådant förhållande kan mark- och miljödomstolens avgörande inte anses angå Magnus Magnusson eller gå honom emot på ett sätt som ger honom rätt att överklaga domen med stöd av 16 kap. 12 § första stycket 1 miljöbalken. Hans överklagande ska därför avvisas.

Beslutet om prövningstillstånd

Det finns skäl att meddela prövningstillstånd i målet i fråga om överklagandena i övrigt.

Beslutet får inte överklagas.

Emelie Norberg Kling

Protokollet uppvisat/